

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

**I. Pentru cazurile când Sfântul Maslu se săvârșește
în biserică, pentru mai mulți bolnavi odată**

**II. Pentru cazurile când Sfântul Maslu se săvârșește
de un singur preot, la casa bolnavului**

Corectare și redactare: Ieromonah Petru Pruteanu

© www.teologie.net

2011

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Așa cum arătat și în studiul nostru despre Slujba Sfântului Maslu¹, această rânduială are o istorie foarte complexă și întortocheată încât, înainte de a ajunge în Molitfelnicele noastre, a trecut prin multiple exerciții de compilație și formulare, nu totdeauna reușite. Mai mult decât atât, chiar rolul și destinația vechilor rugăciuni de ungere cu untdelemn (la botez, la primirea penitenților, la exorcisme, la bolnavi, la muribunzi, la cei adormiți chiar, la slujbele le priveghere pentru sfinți etc.), nefiind clar înțelese, ori au ajuns să se suprapună, complicând o anumită rânduială, ori au dispărut sau și-au schimbat sensul.

Dacă ar fi să urmărim Tradiției primelor douăsprezece veacuri creștine și nu celei din sec. XIII-XIV încoace, ar trebui să avem cel puțin 3 rânduieli de ungere cu ulei (în afară de ungerea de la botez și cea de la slujbele cu Priveghere), dintre care primele două trebuie precedate de Spovedanie, iar a treia se prezintă ea însăși ca un substitut al Spovedaniei „de obște”. Acestea ar fi:

1) Slujba Sfântului Maslu ce se săvârșește de un singur preot la casa bolnavului. Aceasta trebuie să fie o slujbă scurtă, cu o singură ungere, care să nu împovăreze pe preot, dar mai ales pe bolnavul ce zace la pat. Sperăm că editarea unei astfel de rânduieli, imediat după cea „clasică”, nu va scandaliza pe nimeni, ea practicându-se în Biserică până în sec. XII inclusiv;

2) Slujba Sfântului Maslu care se săvârșește de mai mulți preoți și pentru mai mulți bolnavi care vin ei singuri la biserică. Rânduiala pe care o avem noi în Molitfelnic, în special prima parte², este compusă anume pentru o astfel de situație;

3) Slujba Sfântului Maslu în comun, indiferent de starea de sănătate, săvârșită înaintea marilor Sărbători, ca dezlegare de obște pentru împărtășirea cu Sfintele Taine. Ea se practică în Bisericile Greacă și Rusă, când înainte de Crăciun și de Paști, cei care s-au Spovedit pe parcursul Postului participă la un astfel de Maslu de obște, cu o singură ungere pe frunte, ca dezlegare generală pentru împărtășire în ajun și de Sărbători. Cândva, pentru acest scop era și o rânduială aparte, de unde am moștenit rugăciunile 5, 6, 7 și cea a deschiderii Evangheliei. Acum însă grecii și rușii săvârșesc aceeași slujbă a Sfântului Maslu, chiar dacă prima parte (Canonul) și primele patru rugăciuni se referă în mod clar la vindecarea de boli.

Iată de unde diferitele interpretări care de care mai amatoriste legate de importanța și necesitatea săvârșirii Sfântului Maslu, despre care am scris mai detaliat în studiul nostru.

¹ Ieromonah Petru Pruteanu, *Slujba Sfântului Maslu. Istorie și actualitate*, disponibil pe www.teologie.net.

² Canonul vorbește sugerează participarea mai multor preoți, iar Luminânda menționează în mod expres „biserica”. Deci nu mai este vorba despre un Maslu făcut la casa bolnavului (așa cum sugerează chiar textul Epistolei lui Iacov), ci o rânduială de obște făcută de mai mulți preoți în biserică.

Iar acum dorim să facem câteva precizări asupra acestei ediții, care, în cea mai mare parte, reprezintă textul clasic din Molitfelnicul românesc, cu următoarele deosebiri, care după părerea noastră, sunt pe deplin justificate:

I. În primul rând am corectat multe greșeli de traducere din Canon și am pus peste tot formele de plural, întrucât Molitfelnicul românesc nu era consecvent în folosirea unei singure forme: fie de singular, fie de plural. Având drept scop editarea unei slujbe pentru Maslul de obște, care e cel mai des săvârșit, toate formele au fost puse la plural; iar întrucât pomenirea nominală a tuturor participanților la slujbă este imposibilă de fiecare dată, am folosit și expresia „robii Tăi aceștia”, fără a prevedea posibilitatea unei pomeniri nominale. Oricum așa se întâmpla în practică, deci primul punct, în afară de corectarea greșelilor de traducere, nu reprezintă nimic nou.

II. Rugăciunile 1 și 2 au fost scurtate în conformitate cu vechile manuscrise grecești și slavonești, întrucât adaosurile din ele erau preluate din anumite rugăciuni de binecuvântare a uleiului de la botez (ieșite din uz), stricând continuitatea textului și lungind nejustificat rânduiala (și așa foarte lungă). De asemenea, în rugăciunile 5, 6, 7 și cea finală (a Evangheliei) am introdus formule legate de vindecarea bolilor, căci ele lipseau cu desăvârșire, trădând destinația lor strict penitențială, iar unele formule care se repetau sau îngreuiau prea mult textul, au fost excluse. Aici putem spune că ne-am asumat parțial rolul de imnograf, dar am făcut-o în duhul liturgic și patristic al cultului nostru ortodox și fiind convinși că acest cult reprezintă o rugăciune vie a unei Biserici dinamice, și nu litere moarte, care nici măcar nu au fost prea bine adunate, dacă ne referim la Slujba Sfântului Maslu.

III. La Evanghelia a 3-a, care este de la Matei 10:1,5-8, am adăugat și textul de la Marcu 6:12-13, așa cum găsim în cele mai multe manuscrise vechi, fiind vorba de un text evanghelic care vorbește de folosirea untdelemnului pentru ungerea celor bolnavi. Faptul că într-o singură pericopă avem adunate textele de la doi evangheliști, nu trebuie să ne scandalizeze. Această practică este pe larg întrebuințată în pericopele din Săptămâna Patimilor.

IV. Înainte de Apolis am indicat împărtășirea celor bolnavi cu Sfintele Taine. Este firesc ca Sfântul Maslu să fie legat de împărtășirea Sfintelor Taine. Dar nu e obligatoriu ca împărtășirea să aibă loc anume în acel moment, ci poate avea loc înainte sau după Maslu. Important e ca și Maslul și primirea Sfintelor Taine să fie făcute cu pregătire și nu din inerție sau dintr-o percepție magică a ajutorului divin.

În speranța că această slujbă va fi de folos celor interesați, o facem publică și așteptăm observațiile fraților voastre.

PROLOG LA SLUJBA PENTRU MAI MULȚI BOLNAVI

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor care suferă de careva boli trupești sau sufletești și se face direct celor bolnavi, nu prin intermediari. Alături se pot ruga toate rudele celor bolnavi, dar se vor unge doar aceștia din urmă. Pentru aceasta, se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se în biserică, preoții (3, 5 sau 7) se îmbracă cu epitrahil și felon.

În mijlocul bisericii se așează o masă, pe care se pune un vas cu untdelemn curat (iar în Biserica Rusă, în acest ulei se toarnă și foarte puțin vin) și un miruitor sau 7 bețișoare cu vată pentru ungere. Lângă vas se pun lumânări, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Făină și sau alte lucruri pe masă nu se pun, și nici mai mult ulei decât cel pentru ungere.

SĂ SE ȘTIE: Prima parte a slujbei Sfântului Maslu, așa cum apare în Molitfelnicele mai noi, constă din Canonul și Stihirile care se puneau la Utrenia din ziua în care se făcea Maslul, unit pe atunci cu Liturghia. Dacă cei bolnavi sunt de față la Utrenie, recomandăm să se facă această rânduială și în prezent, suprapunând Canonul, Luminânda, Laudele și Stihoavna de la Maslu cu Utrenia zilei, iar Maslul să se înceapă direct cu **Binecuvântată este Împărăția... și toate celelalte după cum urmează.**

Dacă însă rânduiala de până aici nu se încadrează în Utrenia zilei, atunci ea trebuie citită așa cum apare în Molitfelnicele din ultima vreme, dar fără Psalmul 142 (care nu e altceva decât ultimul psalm din cei 6 ai Utreniei), Ectenia Mică (care e o prescurtare a celei Mari de la Utrenie, dar niciodată o slujbă nu poate începe cu Ectenia Mică), Aliluia cu troparele de umilință (care de asemenea înlocuiesc elementele Utreniei simple), ci se va trece direct la Psalmul 50 și Canon, așa cum s-a scris în această ediție a Slujbei.

Și stând preoții în jurul mesei, protosul stând în fața mesei și îndreptându-se spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., iar strana: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule..., apoi:

CANONUL

Scris de mitropolitul Arsenie de Kerkyra

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii, cu picioarele neudate, a trecut Israel cel de demult, iar mâinile lui Moise în chipul crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robii Tăi (acest stih se zice înainte de primele două tropare de la fiecare cântare).

Cu untdelemnul milostivirii Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor, și păzind cu milă pe credincioși, Însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care din milostivire ai poruncit apostolilor Tăi să pecetluiască cu ungera cea sfântă pe robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungera Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe aceștia de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea”.

Tu însuși, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestora ce bolesc cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, și pe aceștia ce pătimesc.

Slavă...

Din candela luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe aceștia ce prin ungere vin acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și, cu rugăciunile tale, dezleagă suferința cea amară a acestora ce bolesc.

Apoi Șezânda aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierele păstorești...

Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al mării milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...*

Doctorul și ajutorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuși, Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputincioșilor robilor Tăi; îndură-Te și miluiește pe aceștia care au greșit și-i izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: *Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a sa rânduială, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.*

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nesticăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe aceștia ce-și ung, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănilor cele trupești.

Însemnând acum pe robii Tăi cu bucuria peceții Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe aceștia ce pătimesc.

Și acum...., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acești bolnavi, că la tine au alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: *Tu Doamne, Lumina mea, în lume ai venit, Lumină sfântă, care întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.*

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe aceștia ce pătimesc.

Cel ce sfințești de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceții Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Cu dragoste negrăită, Preabunule Doamne, ai primit ungere cu mir de la desfrânata; îndură-Te și de robii Tăi.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești întru totul laudată, Curată, preabună Stăpână, îndură-te de cei ce se ung cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește-i pe cei te cinstesc.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Glas de laudă, Doamne, Biserica Îți aduce jertfă, curățindu-se de urgia demonilor, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Cel ce prin cuvintele Tale ai rânduit ungerea împăraților prin untdelemn, Iubitorule de oameni, și ai săvârșit semnul peceții Tale și pentru arhieriei, mântuiește ca un îndurat și pe aceștia care pătimesc.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de aceștia ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îi apără pe dânșii cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și prin sfințenia untdelemnului Tău, Mântuitorule, dă robilor Tăi sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe aceștia ce pătimesc.

C O N D A C, glasul al 2-lea

Podobie: *Căutând cele de sus...*

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: *În cuptorul perșilor, tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei-credințe, mai mult decât cu văpaia focului, fiind aprinși, au strigat: „Binecuvântat ești în Biserica slavei Tale, Doamne”.*

Tu, Mântuitorule, Singurul Dumnezeu, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Însuți vindecă și pe aceștia ce pătimesc în neputințe, tămăduindu-i.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungera untdelemnului, Hristoase Doamne, acestora care cer milă de la Tine dăruiește-le, cu mila Ta cea bogată, rodul bucuriei și al izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule, și foc care mistuie patimile sufletești, prin rugăciunile preoților. Pentru aceasta, cu credință, Te lăudăm noi cei ce am primit vindecare.

Și acum... **a Născătoarei:**

Pe tine, cea care ai purtat în pântece pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv spre cei care pățimesc.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Măinile întinzându-și Daniil, gurile deschise ale leilor din groapă le-a încuiat, iar tinerii cei iubitori de buna credință, cu buna faptă încingându-se, puterea focului au stins-o, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul”.

Miluieste-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, căci adunându-ne cu credință, cerem tainica pogorâre a îndurărilor Tale prin ungera cu untdelemn a robilor Tăi, pe care tămăduiește-i cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și prin ungera preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilor și apăsările chinurilor acestora ce sunt chinuiți de suferințele patimilor, ca fiind mântuiți, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

Slavă...

Semn al plecaciunii celei de Sus și al bucuriei ai rânduiești ungera cea dumnezeiască, Stăpâne; să nu treci cu vederea pe cei ce cu credință strigă pururea: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește, cu puterea ei, taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununată cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din Tine, muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, împreunând firile cele despărțite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoților, ajutorul Tău și tăria Ta celor ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cei ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și întru totul neprihănită și Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea ai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: *Cercetatu-ne-a de sus...*

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea, după podobia: *Dat-ai semn...*

Ai dat harul Tău, prin apostoli, lesne-Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să se tămăduiască, cu untdelemn sfințit rănile și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cei ce vin cu credință sfințește-i, miluiește-i, tămăduiește-i de toată neputința, și-i învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nesticăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cei ce aleargă la Tine cu credință și cer iertare greșelilor, și dăruiește-le tămăduire sufletelor și trupurilor, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinăciunea sufletului; curățește-i, spală-i, Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli;

ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un milostiv și îndurat.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești mult-lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuiți fiind noi, netrebnicii robii tăi, să slăvim puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pățimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iar dorind să înceapă Slujba propriu-zisă a Maslului, diaconul zice: Binecuvântează, părinte.

Iar protosul, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvânteze untdelemnul acesta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (**N**), și pentru cercetarea lor cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânșii harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Măria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

După aceasta, primul dintre preoți zice:

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care, cu mila și cu îndurărilor Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta, (+)* ca să fie celor ce se vor unge din el, spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și prin aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

***În acest moment fac semnul binecuvântării toți preoții slujitori, dar rugăciunea se spune o singură dată de către protos.**

Iar după rugăciune unul dintre preoți face căderea, ca pregătire pentru citirea celor 7 Apostole și Evanghelii. În acest timp strana cântă aceste tropare:

Glasul al 3-lea; Podobie: *Fecioara astăzi...*

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veșnică și, ca rudă a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea; Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Slavă.., **glasul al 8-lea:**

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Și acum..., **al Născătoarei, glasul al 2-lea:**

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

Apoi se trece la șirul celor 7 Apostole și 7 Evanghelii, dar, ca și în vechile manuscrise, acestea au fost puse fără Prochimen și Aliluia, preluate mai târziu din tradiția de citire a Apostolului și Evangheliei la Liturghie, lungind nemotivat rânduiala. Iar repetarea cuvintelor: Pace tuturor! atât înainte de Apostol, cât și de Evanghelie – și toate acestea de 7

ori la rând – contravine de asemenea vechilor rânduieli, de aceea am le-am pus doar înainte de Evanghelie.

Deci, înainte de Apostol, diaconul (sau în lipsă – preotul) zice: Înțelepciune!

(1) APOSTOLUL

Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(5:10-16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdat: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul?, că Mult-milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă: „da” ceea ce este „da” și „nu” ceea ce este „nu”, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? – Să se roage. Este cineva cu inimă bună? – Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? – Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va izbăvi pe cel bolnav și Domnul îl va ridica, iar de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă, deci, unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie,

Preotul: Pace tuturor!

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(10:25-37)

În vremea aceea, a venit la Iisus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, vrând să se îndreptățească, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin și, punându-l pe dobitocul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(1) Rugăciune

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și a trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robilor Tău acestora (N), care se vor unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lor și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și, luând preotul un bețișor din cele șapte (sau miruitorul), îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la piept (dacă e posibil) și pe mâini, zicând în taină această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robii Tăi aceștia (N) de neputințele

trupești și sufletești și-i fă să vieze prin harul Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În acest timp strana cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

(2) A POSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(15:1-7)

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său în cele bune, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: „Ocările celor ce te ocărăsc au căzut asupra mea”. Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(19:1-10)

În vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat cu numele Zaheu, care era mai marele vameșilor și era bogat, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(2) **Rugăciune**

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii; Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul; Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, caută și ne auzi pe noi nevrednicii robii Tăi, care aducem acest untdelemn întru Numele Tău, și trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robii Tăi aceștia cu mulțimea milei Tale. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat mai sus. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune care urmează după Evanghelii.

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(12:27-31; 13:1-8)

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos și (fiecare) mădulare în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea proroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, vorbirea în limbi. Dar are toți sunt apostoli? Oare toți sunt proroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să

tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De așa grai în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de așa avea darul prorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de așa avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de așa împărți toată avuția mea și de așa da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei 10:1,5-8; Marcu 6:12-13)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece, Iisus i-a trimis, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mergeți mai degrabă către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor! Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe

demoni; în dar ați luat, în dar să dați. Iar ei mergând propovăduiau pocăința și scoteau mulți demoni, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(3) Rugăciune

Stăpâne Atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești, dar nu omori; Cel ce întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce vindeci chinurile cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru, să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curăție și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinăciunea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitor robilor Tăi acestora (**N**); ridică-i pe dâșii din patul durerii și din așternutul chinuirii. Dăruiește-i pe dâșii sănătoși și întregi Bisericii Tale, ca să fie bineplăcuți Ție și să facă voia Ta. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea după cum s-a arătat mai sus.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(6:16-18; 7:1)

Fraților, noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice”, zice Domnul, Atotțiitorul. Având, deci, aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(8:14-18,23)

În vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și cuprinsă de friguri. Și s-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigiditatea și s-a sculat și Îi slujea Lui. Și, făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinescă ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice: „Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat”. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și intrând El în corabie, ucenicii Lui I-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(4) Rugăciune

Unule și Iubitorule de oameni, îndurate și Mult-milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce prin Sfinții Tăi Apostoli ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuși și untdelemnul acesta fă-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, și spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești și să ne sfințești pe noi, pe toți. Iar ca Cel ce Singur ești doctorul sufletelor și al trupurilor, și tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robii Tăi aceștia (**N**); ridică-i pe dâșii din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-i pe dâșii cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dâșii toată boala și neputința, ca ridicându-i cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea ca, făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te laudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preaînalte. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea după cum s-a arătat mai sus.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(1:8-11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, când peste măsură și peste puteri am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să scăpăm cu viață. Dar ne-am socotit pe noi înșine ca vrednici de moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază morții; și Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta, și ne izbăvește, și nădăjduim că ne va mai izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea, așa încât cele dăruite nouă prin rugăciunea multora, să le fie prilej de a aduce și mulțumire pentru noi.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(25:1-13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Deci întârziind mirele, au așipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru

întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că ni se sting candelile. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Și în timp ce ele plecase să cumpere, a venit mirele și cele ce erau pregătite au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Apoi au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Pe voi nu vă cunosc. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și înalți din gunoi pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, Limanul celor înviforați și Doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile și suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele; Care și pe mine nevrednicul robul Tău m-ai învrednicit a săvârși dumnezeieștile Tale Taine, a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului, și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele

cuvântătoare ca, prin multa și negrăita Ta iubire de oameni, să curățești păcatele lor; Însuți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și miluiește pe robii Tăi (N), slobozindu-i de tot păcatul și dându-le iertare greșelilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile încât s-a sculat și a slujit Ție, Însuți, Stăpâne, și robilor Tăi acestora dă-le tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare și toată neputința. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea după cum s-a arătat mai sus.

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(6:22-26; 7:1-2)

Fraților, roadă Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând

seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(15:21-28)

În vremea aceea, S-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie cananeiancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul Iui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(6) Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu nostru, Bunule și Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Cărui rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananienei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, cu cuvântul, ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile și păcatele robilor Tăi (**N**) și greșelile lor cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei. Iar dacă prin vreo pornire trupească sau sufletească s-au despărțit de a Ta voie și sfințire, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, Care nu ții minte răul, iartă-le lor și nouă toate!, și nu ne lăsa să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robii Tăi aceștia și treci cu vederea toate păcatele lor. Izbăvește-i pe dânșii de chinul cel de veci. Gurile lor le umple de lauda Ta; buzele lor le deschide spre slăvirea numelui Tău. Mâinile lor le întinde spre lucrarea poruncilor Tale; picioarele lor călăuzește-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lor, întărește-le cu harul Tău. Și, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și n-ai

trecut cu vederea rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că, precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea după cum s-a arătat mai sus.

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(5:14-23)

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului. Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg duhul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(9:9-13)

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și, pe când ședea El la masă, în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... **Încă ne rugăm pentru mila...** **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat la pocăință

pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, precum pe vameșul, pe desfrânata, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel. Chiar și pe Petru, verhovnicul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai primit. Pentru aceasta, și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ție, și cercetează pe robii Tăi (N). Și de au căzut sub blestem sau jurământ, dezleagă-i; iar de au călcat ceva din poruncile Tale sau au greșit, ca niște purtători de trup și viețuitori în lume, din îndemnul diavolului, Însuși, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestrucăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face ungerea după cum s-a arătat mai sus.

După aceasta preoții, luând Sfânta Evanghelie, o deschid (cu fața în jos) deasupra capetelor celor bolnavi, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare:

Împărate Sfinte, Îndurate și Mult-milostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea neputincioasă peste capetele celor ce au venit la Tine cu pocăință și cer de la Tine prin noi vindecare și iertare păcatelor, ci Mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie; și ne rugăm și cerem iubirea Ta de oameni cea milostivă care nu

ține minte răul: iartă, miluiește și tămăduiește pe robii Tăi aceștia. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, dacă e cu putință, cei bolnavi și rudele lor se împărtășesc cu Sfintele Taine.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și celelalte, unde pot fi pomeniți și toți cei care au fost prezenți, chiar dacă nu au primit tainica Ungere; iar preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

După aceasta preotul face Otpustul:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU PENTRU CAZURILE CÂND SFÂNTUL MASLU SE SĂVÂRȘEȘTE DE UN SINGUR PREOT, LA CASA BOLNAVULUI

După ce preotul a spovedit pe cel bolnav și s-au pregătit cele pentru Slujba Sfântului Maslu (vezi *Prologul* la prima slujbă), luând Molitfelnicul și Sfânta Cruce, binecuvântează deasupra vasului cu ulei și zice:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh..., iar cântărețul: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...

În acest timp preotul face tămâierea casei și mai ales a camerei unde zace bolnavul, apoi zice:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvânteze untdelemnul acesta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul (roaba) lui Dumnezeu [N], și pentru cercetarea lui (ei) cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste el (ea) harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Măria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

După aceasta, preotul zice:

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuși, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta, (+)* ca să fie celui ce se va unge din el, spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și prin aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

***În acest moment preotul face semnul crucii peste untdelemn, iar rugăciunea se spune o singură dată. Apoi:**

Înțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie; Pace tuturor!

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei 10:1,5-8; Marcu 6:12-13)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece, Iisus i-a trimis, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mergeți mai degrabă către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor! Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați. Iar ei mergând propovăduiau pocăința și scoteau mulți demoni, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.

Îndată după citirea Evangheliei, preotul zice:

Domnului să ne rugăm

Rugăciune:

Unule și Iubitorule de oameni, îndurate și Mult-milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeu al toată mângâierea, Cel ce prin Sfinții Tăi Apostoli ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuți și untdelemnul acesta fă-l spre tămăduirea celui (celei) care se va unge din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, și spre izbăvirea de rele a celui (celei) ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești și să ne sfințești pe noi, pe toți. Iar ca Cel ce Singur ești doctorul sufletelor și al trupurilor, și tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău acesta (roaba Ta aceasta) [N]; ridică-l pe dânsul (ridic-o pe dânsa) din patul durerii pentru mila bunătății

Tale; cercetează-l pe dânsul (cercetează-o pe dânsa) cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dânsul (dânsa) toată boala și neputința, ca ridicându-l (-o) cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea ca, făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te laudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preainalte. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, luând preotul un bețișor sau miruitor, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la piept, pe mâini și, dacă e posibil, în locul de unde i se trage durerea, zicând în taină această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (roaba Ta aceasta) [N] de neputințele trupești și sufletești și-l (o) fă să vieze prin harul Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În acest timp cântărețul cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Apoi punând mâna dreaptă pe capul bolnavului, citește cu umilință această rugăciune:

Harul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând: „Pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi”, iar prin ei s-a dat și nouă nevrednicilor slujitorilor Săi acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine frate (soră) [N] de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să-ți dea putere să împlinești poruncile Lui cele dumnezeiești; că n-a zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Lui și spre moștenirea vieții celei nestrucătoare. Și Lui I se cuvine slavă, împreună și Părintelui Său celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează în continuare Rânduiala împărtășirii bolnavului (direct de la rugăciuni, fără un alt început), apoi preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu... și ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

După aceasta preotul face Otpustul.

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă!